

altåtgørende, og så længe forebyggelsen ikke er mere effektiv og udbredt, end den faktisk er, synes jeg, det er en forkert prioritering af foretrække behandling frem for forebyggelse. Det bedste må da være at undgå, at folk bliver smittet med hiv. Desuden når vi langt flere mennesker gennem forebyggelse. Dette skal ikke opfattes, som om Venstre afviser behandling. Vi skal bare sikre os, at den rette balance er der.

Jeg har noteret mig, at en del af forslaget indebærer et krav til, at bekæmpelse af hiv/aids bør være »en obligatorisk komponent i de udbudsforslag vedrørende infrastrukturprojekter, som Danida opstiller.«

Jeg er helt enig i, at Danidas samarbejdspartnere bør have en aids-politik. Om den ligefrem skal være obligatorisk, er jeg dog ikke helt overbevist om. Men som forslagsstillerne muligvis ved, er der allerede taget forskellige initiativer på dette område, bl.a. i samarbejde med Dansk Industri.

Forslagsstillerne vil have en ekstrabevilling på 1 mia. kr. over de næste 4 år øremærket til bekæmpelse af hiv/aids. Det er et bemærkelsesværdigt rundt tal, som jeg ikke helt ved, hvordan forslagsstillerne er kommet frem til. Mon ikke det bunder i, at forslagsstillerne først og fremmest ønsker, at vi afsætter flere penge til udviklingsbistanden?

I Venstre er vi mere optaget af, at bistanden virker, at vi har en målrettet og effektiv udviklingsbistand, som også omfatter hiv/aids-bekæmpelse. Vi forsøger at se det hele i en udviklingsmæssig og fattigdomsbekæmpende sammenhæng, og her er regeringens hiv/aids-strategi, som jeg nævnte før, et rigtig godt udgangspunkt. Derfor afviser vi beslutningsforslaget. Vi mener helt ærligt, at vi ved at leve op til vores egen strategi kan bidrage meget effektivt til bekæmpelsen af hiv/aids.

Kl. 19.40

**Første næstformand (Svend Auken):**

Ja, vi siger tak til ordføreren. Så går vi videre, og det er hr. Søren Espersen som ordfører.

**Søren Espersen (DF):**

I bemærkningerne, der følger dette forslag, hedder det et sted, at tiden er inde til en reel debat om dansk udviklingsbistand, og det er jeg enig i. Det har vi i øvrigt også haft i rigt mål her i løbet af eftermiddagen. Der foregår masser af ting på det felt, der sagtens kunne diskuteres grundigt. Måske burde regeringen i virkeligheden overve-

je at lave et egentligt reformarbejde af dansk udviklingsbistand, og det vil vi gerne deltage i fra Dansk Folkepartis side.

Det drejer sig, som med al politik, om at foretage et fordelingsarbejde, at foretage de rigtige prioriteringer. Vi afsætter fra dansk side et meget stort årligt beløb til udviklingsarbejdet, et meget stort beløb pr. skatteyder i forhold til andre lande, og det, det så egentlig handler om, er at fordele det beløb på den bedste måde. Og når det gælder prioritering af udviklingsbistand, så ser vi gerne fra Dansk Folkepartis side, at der bliver givet topprioritet til bekæmpelse af hiv/aids.

Vi er enige med så vel forslagsstillerne som med Ibis, som jeg i øvrigt har læst mener, at det er en ganske forkert prioritering, at der af den samlede danske bistand kun anvendes ca. 3,5 pct. til bekæmpelse af hiv/aids. Vi vil altså gerne medvirke til, at denne del forøges i de kommende år.

Hvad vi derimod ikke vil medvirke til er at bevilge yderligere 1 mia. kr. Som socialdemokrat har man jo som bekendt fralagt sig medansvar for at få statsfinanserne til at hænge sammen, det gjorde man efter november 2001, og derfor er det blevet så let lige at bevilge nogle ekstra milliarder. Jeg ved ikke, hvor man har fået det dejlige, runde tal fra. Jeg tvivler på, at beløbet 1 mia. kr. er blevet til sådan efter en grundig analyse og en gennemregning af behovet for bekæmpelse af hiv/aids i Afrika. Tværtimod tillader jeg mig at hævde, at det netop er et tal, der er trukket lige ud af den blå luft.

Hiv/aids er et meget alvorligt internationalt problem, det er specielt Afrikas svøbe med hen mod 30 millioner smittede, og hvis vi ikke i samarbejde med andre lande foretager os noget afgørende, noget effektivt, noget omfattende, noget fælles, kan epidemien i løbet af ganske få år være ude af kontrol. Allerede i fjor blev der fra dansk side sat et arbejde i gang, handlingsplanen fra 2001 blev revideret, og der blev afsat yderligere 100 mio. kr. til aktiviteter på området.

I Dansk Folkeparti er vi i øvrigt enige i den vrede, som generalsekretær Annan gav udtryk for, og som også er nævnt i beslutningsforslaget, om det manglende engagement fra verdens ledere, når det gælder bekæmpelsen af hiv/aids i udviklingslandene. Men i bemærkningerne til lovforslaget får Socialdemokraterne det nærmest til at lyde, som om det er Danmark, Kofi Annan er blevet enormt vred på, og det tvivler jeg på, at han har haft til hensigt.